

**Αναφορά στις μεθόδους διδασκαλίας και αξιολόγησης
των φοιτητών και φοιτητριών**

**του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών
«Κλινικές Παρεμβάσεις στις Εξαρτήσεις»**

A. Μοντέλο εκπαίδευσης και κατάρτισης

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Κλινικές Παρεμβάσεις στις Εξαρτήσεις» είναι διετούς διάρκειας. Προσφέρει μεταπτυχιακή εκπαίδευση για την απόκτηση εξειδικευμένων και εφαρμοσμένων κλινικών γνώσεων στον τομέα της χρήσης και κατάχρησης ουσιών καθώς και στις συμπεριφορικές εξαρτήσεις. Το πεδίο στο οποίο εντάσσεται είναι η ευρύτερη δημόσια υγεία και η γενική άσκηση κοινωνικής και υγειονομικής πολιτικής. Στο πρώτο έτος σπουδών, διδάσκονται ειδικά θεωρητικά και εργαστηριακά μαθήματα και πραγματοποιείται μέρος των ωρών πρακτικής άσκησης που αφορούν σε παρεμβάσεις πρόληψης. Στο δεύτερο έτος, εκπονείται η μεταπτυχιακή ερευνητική διπλωματική εργασία και πραγματοποιείται διεξοδική πρακτική άσκηση σε συναφείς δομές και οργανισμούς. Το ΠΜΣ «Κλινικές Παρεμβάσεις στις Εξαρτήσεις» είναι το μοναδικό στην Ελλάδα που παρέχει πρακτική άσκηση υπό εποπτεία σε εξειδικευμένες δομές στον χώρο των εξαρτήσεων (M2.1_Απόφ_Συγκλ_Ίδρυση_ΠΜΣ.pdf).

Το μοντέλο εκπαίδευσης και κατάρτισης που εφαρμόζεται είναι το μοντέλο του «επιστήμονα-επαγγελματία». Βασίζεται στην αντίληψη ότι οι εκπαιδευμένοι επαγγελματίες ψυχολόγοι, ιατροί και κοινωνικοί λειτουργοί με ειδικευση στις εξαρτήσεις πρέπει να είναι γνώστες τόσο της ερευνητικής όσο και της κλινικής πρακτικής. Οι επαγγελματίες παροτρύνονται να χρησιμοποιούν την εμπειρική έρευνα στην εφαρμοσμένη πρακτική. Συγχρόνως, ασκούνται στην αξιοποίηση των εμπειριών τους για τη διατύπωση νέων ερευνητικών υποθέσεων και για τον εμπλουτισμό του γνωστικού τους δυναμικού. Το επιστημονικό σκέλος του μοντέλου αναφέρεται στην ενασχόληση των μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών με την εμπειρική έρευνα. Το επαγγελματικό σκέλος δίνει έμφαση στη γνώση που είναι υποκειμενική, ολιστική και αφορά το άτομο και τα ευρύτερα κοινωνικά συστήματα που το περιβάλλουν.

Τα κύρια θεμέλια του μοντέλου «επιστήμονα-επαγγελματία», σε ό,τι αφορά την κατάρτιση και την εκπαίδευση των μεταπτυχιακών φοιτητών/φοιτητριών, είναι:

- Κατανόηση των εξαρτήσεων και του εθισμού (μαθήματα βάσει ενός οργανωμένου Οδηγού Σπουδών, βλ. M2.3_Οδηγός_Σπουδών_του_ΠΜΣ.pdf και τα)
- Εμπειριστατωμένη γνώση των παρεμβάσεων (βλ. M4.2_Κανονισμός_Σπουδών_ΠΜΣ.pdf).
- Εφαρμογή στην πράξη (βλ. τον Κανονισμό Πρακτικής Άσκησης σ. 20-28 και τον Κανονισμό Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας σ. 29-39 στο M4.2_Κανονισμός_Σπουδών_ΠΜΣ.pdf).

- Επαγγελματική ετοιμότητα (βλ. βλ. τον Κανονισμό Πρακτικής Άσκησης σ. 20-28 και τον Κανονισμό Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας σ. 29-39 στο M4.2_Κανονισμός_Σπουδών_ΠΜΣ.pdf)

1. Κατανόηση των εξαρτήσεων και του εθισμού

Το πρώτο θεμέλιο του Προγράμματος και του μοντέλου «επιστήμονα-επαγγελματία» αφορά τις επιστημονικές γνώσεις και τις πρακτικές που εφαρμόζονται για τη χρήση, την κατάχρηση ουσιών και τον εθισμό, καθώς και τις συμπεριφορικές εξαρτήσεις. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές και φοιτήτριες θα αποκτήσουν δεξιότητα σε εργαστηριακές ασκήσεις σχετικά με διαφορετικές μεθόδους παρέμβασης, οι οποίες περιλαμβάνουν τη γνώση των σύγχρονων μοντέλων και θεωριών, την εκτίμηση των πολλαπλών πλαισίων μέσα στα οποία γίνεται η χρήση ουσιών και την επίγνωση των επιπτώσεων της χρήσης ψυχοδραστικών ουσιών και των συμπεριφορικών εξαρτήσεων. Κάθε μεταπτυχιακός φοιτητής και φοιτήτρια θα εξοικειωθεί με τη συνέχεια της πρόληψης και φροντίδας και τα κοινωνικά πλαίσια που επηρεάζουν τις διαδικασίες πρόληψης, θεραπείας και ανάρρωσης/ανάκαμψης. Επιπλέον, θα εργαστεί στις ερευνητικές πρακτικές, δηλαδή τις ποσοτικές και ποιοτικές μεθόδους που εφαρμόζονται στην έρευνα και που ενημερώνουν την κλινική πράξη. Το τμήμα αυτό καλύπτεται αρχικά από τα μαθήματα του πρώτου έτους σπουδών.

2. Εμπειριστατωμένη γνώση των παρεμβάσεων

Γνώση των κατάλληλων παρεμβάσεων που εφαρμόζονται στις εξαρτήσεις και τον εθισμό

Τα μαθήματα αυτά είναι εργαστηριακά και δίνουν στους μεταπτυχιακούς/ές φοιτητές και φοιτήτριες την ευκαιρία:

- να εξετάσουν κριτικά διαφορετικές προσεγγίσεις για την κατανόηση των εξαρτήσεων,
- να οικοδομήσουν την αυτοπεποίθησή τους στη χρήση ψυχολογικών παρεμβάσεων,
- να αναπτύξουν την ικανότητά τους να κατανοούν την τεκμηριωμένη εμπειρική βάση για αυτές τις θεραπείες/ παρεμβάσεις και να αξιολογούν ποιες παρεμβάσεις θα μπορούν να λειτουργήσουν καλύτερα για διαφορετικούς ανθρώπους, και
- να αναστοχάζονται.

Οι γνώσεις αυτές κατακτούνται μέσω διαδραστικής διδασκαλίας σε συνδυασμό με ασκήσεις εφαρμογής και αναστοχαστικής πρακτικής. Αξιοποιείται η γνώση των σύγχρονων μοντέλων κατανόησης και παρέμβασης, η εκτίμηση των πολλαπλών πλαισίων μέσα στα οποία γίνεται η χρήση ουσιών και η επίγνωση των επιπτώσεων της χρήσης ψυχοδραστικών ουσιών.

Στο τέλος του πρώτου έτους σπουδών οι μεταπτυχιακοί/ές φοιτητές και φοιτήτριες θα έχουν αποκτήσει γνώσεις και πρακτικές ψυχοκοινωνικών παρεμβάσεων που αφορούν τις ανάγκες της επαγγελματικής πρακτικής και τις διαστάσεις της πρακτικής των συμβούλων εθισμού. Κάθε διάσταση της πρακτικής αυτής περιλαμβάνει ένα σύνολο ικανοτήτων που είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική παρέμβαση στις εξαρτήσεις. Όλοι/ες οι φοιτητές και οι φοιτήτριες αποκτούν την απαραίτητη επάρκεια σε δεξιότητες έρευνας και πρακτικής, καθώς και δεξιότητες που αποδεικνύουν την επιτυχή σύζευξη της έρευνας και της πρακτικής.

3. Εφαρμογή στην πράξη: Πρακτική άσκηση

Τρία χαρακτηριστικά της επάρκειας: γνώσεις, δεξιότητες και στάσεις

Οι παρακάτω γνώσεις και επαγγελματικά χαρακτηριστικά είναι προαπαιτούμενα για την ανάπτυξη ικανοτήτων στην εξειδικευμένη αντιμετώπιση των πολύπλοκων προκλήσεων που παρατηρούνται σε δομές για τις εξαρτήσεις. Οι εν λόγω γνώσεις και στάσεις αποτελούν τη βάση της κατανόησης, πάνω στην οποία οικοδομούνται οι ειδικές για τον κλάδο ικανότητες. Οι γνώσεις, οι ικανότητες και οι δεξιότητες αυτές

αποκτιούνται από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές και φοιτήτριες κατά τη διάρκεια των σπουδών τους.

Προσωπικά και επαγγελματικά χαρακτηριστικά στην πρακτική άσκηση

Η ανάπτυξη μιας αποτελεσματικής πρακτικής στις παρεμβάσεις για τις εξαρτήσεις εξαρτάται από την ύπαρξη γνώσεων, στάσεων και δεξιοτήτων που αντανακλούν την εκτίμηση της διαφορετικότητας, της ταπεινότητας και τη μη στιγμιστική συμπεριφορά και γλώσσα.

Ειδικότερα απαιτούνται:

- ✓ γνώση των μοντέλων παρέμβασης και εφαρμογή κλινικών παρεμβάσεων που συνδέονται με τα μοντέλα αυτά,
- ✓ δεξιότητες διαχείρισης και συντονισμού παρεμβάσεων,
- ✓ διεπιστημονικές θεωρητικές γνώσεις και πρακτικές ικανότητες για την πρόληψη, τη μείωση της βλάβης και τη θεραπεία της χρήσης αλκοόλ, καπνού και ουσιών και των συμπεριφορικών εξαρτήσεων, και
- ✓ πρακτικές δεξιότητες για την εργασία με άτομα που αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις της ουσιοεξάρτησης.

Ο/η φοιτητής/ρια:

- ✓ Εντοπίζει τα σχετικά ζητήματα στην κλινική εργασία με ωφελούμενους, ομάδες, κοινότητες (δηλαδή, βλέπει τη «μεγάλη εικόνα», δεν αναλώνεται στις λεπτομέρειες).

- ✓ Καταδεικνύει τη σύνδεση μεταξύ θεωρίας και πρακτικής σε δράσεις με ωφελούμενους, ομάδες και κοινότητες, καθώς και στην παρουσίαση και συζήτηση θεμάτων.

4. Επαγγελματική ετοιμότητα

Επιπλέον, απαιτούνται από τον/την φοιτητή/ρια οι εξής ικανότητες στην πρακτική άσκηση: λήψη αποφάσεων, ετοιμότητα ανάληψης της αντίστοιχης ευθύνης, δεξιότητες διαχείρισης στρες, ικανότητα οριοθέτησης, σεβασμός στις απόψεις και πεποιθήσεις των άλλων, διακριτικότητα στις σχέσεις του/της.

Αλληλεπίδραση με τους ωφελούμενους

Αποτελεσματική επικοινωνία, συνεργατική διάθεση και ευαισθησία στην διαφορετικότητα αλλά και τις ανάγκες του κλινικού πληθυσμού.

Γνώση και εφαρμογή των δεοντολογικών κανόνων και της επαγγελματικής συμπεριφοράς

Ηθικές και δεοντολογικές πρακτικές στις παρεμβάσεις: ο/η μεταπτυχιακός/ή φοιτητής/φοιτήτρια ασκείται με τρόπο που συνάδει με τις βασικές αξίες του επαγγέλματος, απέχει από την επιβολή προσωπικών αξιών στους άλλους, εντοπίζει και εργάζεται για την επίλυση αξιακών συγκρούσεων και ηθικών διλημάτων (M4.1_Κανονισμός_Δεοντολογίας.pdf).

Απαιτούμενες δεξιότητες και στάσεις: Αυτογνωσία, αξιοπιστία, εχεμύθεια, ακεραιότητα, έμπρακτη χρήση της ηθικής συναίνεσης, ταπεινότητα, ηθική αντίληψη και ευαισθησία, υπευθυνότητα, ενσυναίσθηση και επαγγελματισμός.

Αναστοχαστική πρακτική

Η αναστοχαστική πρακτική είναι η ικανότητα να σκέφτεται κανείς τις πράξεις του, ώστε να συμμετέχει σε μια διαδικασία συνεχούς μάθησης. Περιλαμβάνει: τον προσωπικό αναστοχασμό (συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών αξιών, των πεποιθήσεων, της κοινωνικής θέσης και των δεξιοτήτων) και τον αντίκτυπο του εαυτού του στην εργασία, αναστοχασμό για τις αξίες, τις πεποιθήσεις και τις κοινωνικές θέσεις των άλλων και τον αντίκτυπο των άλλων στην εργασία, καθώς και για τις κοινωνικές και οργανωσιακές δομές και τον αντίκτυπο του πλαισίου στην εργασία.

Πιο συγκεκριμένα, ο/η φοιτητής/ρια

- ✓ Έχει επίγνωση του εαυτού του/της, συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών αξιών, πεποιθήσεων, ενεργειών, αντιδράσεων και της κοινωνικής θέσης.

ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

- ✓ Είναι ανοιχτός/ή στην εξέταση και αμφισβήτηση των δικών του πεποιθήσεων, αξιών, πράξεων και αντιδράσεων προς τους άλλους.
- ✓ Έχει επίγνωση των άλλων, συμπεριλαμβανομένων των αξιών, των πεποιθήσεων, των αντιδράσεων και της κοινωνικής θέσης τους.
- ✓ Αξιολογεί με ακρίβεια την εργασία (π.χ. τι πήγε καλά, τι δεν πήγε καλά) στις αλληλεπιδράσεις με ωφελούμενους, ομάδες και κοινότητες.
- ✓ Αναγνωρίζει τους τομείς στους οποίους βρίσκονται τα δυνατά του/της σημεία και η επαγγελματική του/της επάρκεια.
- ✓ Αναγνωρίζει τους τομείς που χρήζουν βελτίωσης και ανάπτυξης.
- ✓ Προσδιορίζει πώς οι κοινωνικές και οργανωτικές δομές και επιταγές, επηρεάζουν τις αλληλεπιδράσεις του με τους ωφελούμενους, τις ομάδες και τις κοινότητες.
- ✓ Δίνει προτεραιότητα στην αυτοφροντίδα και μπορεί να αναγνωρίσει εκείνες τις στρατηγικές αυτοφροντίδας που είναι πιο αποτελεσματικές γι' αυτόν/ήν (π.χ. χρήση εποπτείας, ενημέρωση με συναδέλφους, τήρηση ημερολογίου, σωματική άσκηση/χαλάρωση).

Εκπόνηση ερευνητικής διπλωματικής εργασίας

Το εν λόγω ΠΜΣ ενσωματώνει και συνδυάζει την επιστήμη με την πρακτική και διαμέσου της ερευνητικής διπλωματικής εργασίας. Ο/Η κάθε μεταπτυχιακός/ή φοιτητής/ρια διεξάγει δεοντολογική έρευνα, η οποία έχει κοινωνική και κλινική αξία, επιστημονική εγκυρότητα και δίκαιη επιλογή των συμμετεχόντων, ευνοϊκή αναλογία οφέλους-κινδύνου, έχει εγκριθεί από τον φορέα που διεξάγεται και από την Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας της Έρευνας του Πανεπιστημίου Κρήτης, έχει εξασφαλίσει

συναίνεση μετά από ενημέρωση και, τέλος, διεξάγεται με σεβασμό των συμμετεχόντων και παράγει χρήσιμη γνώση για τον τομέα των εξαρτήσεων.

Η μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία αποσκοπεί στην απάντηση ερευνητικών ερωτημάτων μέσω ενδελεχούς θεωρητικής τεκμηρίωσης και χρήσης ποσοτικού ή ποιοτικού ή μικτού μεθοδολογικού ερευνητικού σχεδιασμού. Η διαδικασία σχεδιασμού και ολοκλήρωσης μιας εμπειρικής έρευνας προϋποθέτει την κατανόηση των παραμέτρων που σχετίζονται με αυτήν, όπως η αντίληψη της πραγματικότητας, ο στόχος, η μελέτη του υπό εξέταση φαινομένου, το δείγμα, η μορφή και η ανάλυση των δεδομένων, το δημιουργικό στάδιο της έρευνας, ο ρόλος των συμμετεχόντων, ο βαθμός συμμετοχής του/της ερευνητή/ριας στα αποτελέσματα, η διαδικασία διεξαγωγής της έρευνας και η μέγιστη συνεισφορά της.

Στόχος του Προγράμματος είναι η καλλιέργεια και προαγωγή της διεπιστημονικής γνώσης και έρευνας στο πεδίο των εξαρτήσεων, ο εφοδιασμός των αποφοίτων με εξειδικευμένες γνώσεις και η προετοιμασία τους για μια επιτυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία. Το Πρόγραμμα παρέχει έναν ισορροπημένο συνδυασμό θεωρητικής εκπαίδευσης, ερευνητικής εμπειρίας και πρακτικής άσκησης με εποπτεία. Οι καθηγητές/τριες και οι ερευνητές/τριες που διδάσκουν είναι προσεκτικά επιλεγμένοι ειδικοί επαγγελματίες. Επιδιώκεται η αποτελεσματική πρόληψη, η πολύπλευρη υποστήριξη των παρεμβάσεων και η ενδυνάμωση των εθνικών προσπαθειών σε αυτό το πεδίο.

B. Μέθοδος διδασκαλίας

Η διδασκαλία στο ΠΜΣ «Κλινικές Παρεμβάσεις στις Εξαρτήσεις» βασίζεται στη φοιτητο-κεντρική προσέγγιση. Αυτό το μοντέλο εκπαίδευσης/μάθησης εστιάζει στις ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τις ικανότητες των φοιτητών/τριών. Οι μεταπτυχιακοί/κές φοιτητές/τριες μπορούν να επιλέξουν τα θέματα των εργασιών και της Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας τους καθώς και την πόλη και τη δομή στην οποία θα πραγματοποιήσουν την πρακτική άσκηση. Συμμετέχουν ενεργά στην κατάρτισή τους, αναλαμβάνουν ευθύνες και έχουν ενεργό ρόλο στη λήψη αποφάσεων.

Σε συμφωνία με τη φοιτητο-κεντρική προσέγγιση, η διδασκαλία και η κατάρτιση στηρίζονται στις ακόλουθες αρχές:

1. Ενεργητική μάθηση. Οι μεταπτυχιακοί/κές φοιτητές/τριες ενθαρρύνονται να διαμορφώνουν τις δικές τους απόψεις και οπτικές για τις εξαρτήσεις και τις παρεμβάσεις.
2. Προώθηση της υπευθυνότητας. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες συνδιαμορφώνουν τους τρόπους κατανόησης και παρέμβασης.
3. Ενίσχυση της αυτονομίας και αυτενέργειας των φοιτητών/τριών.
4. Αλληλεπίδραση και στενή συνεργασία μεταξύ διδασκόντων/ουσών και διδασκομένων.
5. Αμοιβαίος σεβασμός και συνεργατικό κλίμα στη σχέση εκπαιδευτή/τριας-εκπαιδευόμενου/ης.
6. Αναστοχαστική προσέγγιση και κριτική διάθεση τόσο από την πλευρά των διδασκόντων/ουσών όσο και των φοιτητών/τριών.

7. Πρακτική εμπειρία με ατομική και ομαδική εποπτεία από έμπειρους ειδικούς. Ως επόπτες, επιλέγονται άτομα με πολύχρονη εμπειρία και ειδική κατάρτιση στο πεδίο των εξαρτήσεων.

Παραδείγματα φοιτητο-κεντρικών μεθόδων διδασκαλίας

- ✓ Αναστοχαστικές εργασίες που εστιάζουν στην ενεργητική μάθηση και στην προσωπική ανάπτυξη.
- ✓ Επιλογή θέματος βάσει των προσωπικών ενδιαφερόντων του φοιτητή/της φοιτήτριας.
- ✓ Ομαδικές εργασίες σε θεματικές που επιλέγουν οι φοιτητές/τριες.
- ✓ Ημερολόγια αναστοχασμού.
- ✓ Μελέτες περιπτώσεων.
- ✓ Προσομιώσεις.
- ✓ Βιντεοσκοπήσεις συνεδριών.
- ✓ Παιχνίδια ρόλων στα οποία οι φοιτητές/τριες επιλέγουν τον ρόλο τους.
- ✓ Χαρτογραφήσεις.
- ✓ Συστηματική ανασκόπηση και αποτίμηση της επιστημονικής έρευνας.
- ✓ Εποπτεία στην πρακτική άσκηση και στη διπλωματική εργασία σε ατομικό ή/και ομαδικό επίπεδο.
- ✓ Χαρτοφυλάκιο (Portfolio) Αξιολόγησης της Πρακτικής Άσκησης

Γ. Τρόπος αξιολόγησης

Η αξιολόγηση σύμφωνα με τη φοιτητοκεντρική μέθοδο συνιστά μια κρίσιμη συνάντηση και αλληλεπίδραση ανάμεσα σε διδάσκοντες/διδάσκουσες ή επόπτες/επόπτριες και μεταπτυχιακούς φοιτητές/μεταπτυχιακές φοιτήτριες. Αφενός, οι διδάσκοντες ή επόπτες εντοπίζουν τι ακριβώς γνωρίζουν ή δεν γνωρίζουν οι φοιτητές/τριες, ποια είναι τα ιδιαίτερα προτερήματα και ποιες οι πιθανές αδυναμίες καθενός ή καθεμιάς.

Αφετέρου, οι φοιτητές/τριες λαμβάνουν την απαραίτητη ανατροφοδότηση για τη βέλτιστη εκπαίδευση και κατάρτισή τους. Βοηθούνται στον έλεγχο των δεξιοτήτων τους, στη σθάμιση των γνώσεών τους και στην επανεξέταση των προσεγγίσεων που έχουν αφομοιώσει στη διάρκεια των μαθημάτων, της πρακτικής άσκησης και της ερευνητικής διπλωματικής εργασίας. Οι διδάσκοντες/ουσες μεριμνούν ώστε η αξιολόγηση να απο-

τυπώνει ενδεικτικά και όσο το δυνατόν πιο πιστά την πρόοδο, τις μαθησιακές ανάγκες και τα προσωπικά πλεονεκτήματα καθενός/καθεμιάς.

Παραδείγματα φοιτητο-κεντρικών μεθόδων αξιολόγησης

- ✓ Αναστοχαστικές εργασίες.
- ✓ Αναστοχαστικό ημερολόγιο.
- ✓ Αυτοαξιολόγηση.
- ✓ Βιντεοσκόπηση συνεδριών και αυτοαξιολόγηση βάσει αυτών.
- ✓ Κριτική ανασκόπηση τις βιβλιογραφίας.
- ✓ Ψυχοδιαγνωστική διατύπωση περιπτώσεων.
- ✓ Προτεινόμενες ιστορίες επαγγελματικής ταυτότητας.
- ✓ Χαρτοφυλάκια κλινικών διαδικασιών και παρεμβάσεων.
- ✓ Αξιολόγηση από ομότιμους και αξιολόγηση ομοτίμων.
- ✓ Τακτικές αξιολογήσεις στα μαθήματα και στην πρακτική άσκηση (κάθε τρεις (3) μήνες)

Συνολικά, η φοιτητοκεντρική διδασκαλία, κατάρτιση και αξιολόγηση συνδέει τη μάθηση με την έρευνα και την επαγγελματική πρακτική. Υιοθετεί ευέλικτες μαθησιακές πρακτικές καθοδηγώντας και στηρίζοντας τους φοιτητές και τις φοιτήτριες σε όλα τα στάδια του Προγράμματος. Σέβεται τη διαφορετικότητα, προάγει την ισότιμη μεταχείριση και καλλιεργεί τον αμοιβαίο σεβασμό.